

Thư Phản Đối Của Bà Phạm Quế Dương

- **Bà Đỗ Thị Cư (vợ đại tá Phạm Quế Dương)**

Đưa lên lenduong.net
ngày 10/03/2004

Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam
Độc lập Tự do Hạnh phúc

Kính gửi:

- ▶ Các vị lãnh đạo Đảng và Nhà nước
- ▶ Toà án nhân dân thành phố Hà Nội

Được biết tin Toà án nhân dân thành phố Hà Nội sắp xét xử đại tá Phạm Quế Dương, chồng tôi, với tội danh gián điệp, mặc dù đang đau yếu, tôi thấy cần phải viết thư này gửi tới quý vị.

Trước đây tôi đã gửi 3 đơn thư tới các vị lãnh đạo Đảng và Nhà nước, nhưng không được một lời hồi âm. Nỗi oan này tôi biết kêu ai? Thật đúng như lời một bài ca: "Kêu trời, trời chẳng thấu. Kêu đất, đất không thưa. Kêu Đảng, Đảng làm ngơ. Vậy nỗi oan uổng dân nhờ cậy đâu?..."

Tôi là Đỗ Thị Cư, 38 tuổi Đảng, 62 tuổi đời. Khi tôi còn trong thường vụ công đoàn ngành lâm nghiệp Việt Nam, thì ông Nông Đức Mạnh mới là phó ty lâm nghiệp tỉnh Thái Nguyên. Tuổi đời xấp xỉ, tuổi Đảng bằng nhau. Bây giờ thì một người ở ngôi cao nhất nước, một người là phó thường dân có chồng bị bắt oan. Gửi thư kêu oan tới ông Mạnh, ông Mạnh không thèm trả lời.

Ông bà Phạm Quế Dương trong một tấm hình chụp tại Hà Nội trước đây.

Tôi là một phụ nữ, yếu kém về lý luận, nhưng chồng tôi thì tôi biết rõ. Ông Dương không bao giờ có thể làm gián điệp. Ông tham gia cách mạng từ trước 1945 được hưởng phụ cấp lão thành tiên khởi nghĩa. Trải qua nhiều cương vị công tác, ông được phong hàm sĩ quan cao cấp quân đội nhân dân Việt Nam. Những người như ông Dương mà làm gián điệp thì chẳng hoá ra công lao cách mạng giáo dục đào tạo cán bộ trên nửa thế kỷ đổ xuống sông xuống biển cả sao? Vu cho ông Dương làm gián điệp là đã bôi nhọ cả lịch sử cao đẹp của quân đội nhân dân Việt Nam. Bôi nhọ cả lịch sử cách mạng Việt Nam.

Quý vị có thể tức tối ông Dương vì những lời phát biểu thẳng thắn, bộc trực, không kiêng nể sai lầm của cấp trên. Nhưng vu cho ông Dương làm gián điệp thì quá là độc ác.

Thấy chồng bị lâm nạn mà vợ không dám lên tiếng bênh vực chồng, thì tôi là một người đàn bà bất nghĩa. Tôi xin được hỏi, chồng tôi làm gián điệp thì làm gián điệp cho nước ngoài nào? Nước Mỹ, nước Anh, nước Pháp, nước Đức? Hay nước Nga, nước Trung quốc? Xin cho chúng cứ cụ thể.

Bản thông báo của Ban Tư tưởng-Văn hoá về tội gián điệp của chồng tôi là hết sức ác độc, đây sự vụ không mập mờ, và vi phạm luật pháp.

Khám nhà thu được 902 đầu tài liệu? Tài liệu gì thì không dám nói rõ. Xin đặt một câu hỏi: gián điệp gì mà ngớ ngẩn đến mức để 902 đầu tài liệu ở trong nhà. Thực ra đó là những bài viết về dân chủ, về di tích lịch sử, về danh lam thắng cảnh, về những nhân vật anh hùng xưa và nay, cùng những đơn kiện của bà con các nơi gửi đến nhờ giúp đỡ. Chồng tôi là nhà báo và nhà nghiên cứu lịch sử, phải có tư liệu để làm việc.

Gián điệp gì mà lại giữ cả những biên lai nhận tiền trong nhà? Việc này tôi không rõ chồng tôi có bao nhiêu, nhưng số tiền 2001 đôla (hai nghìn linh một) công an thu giữ của tôi ở Sài Gòn là số tiền của tôi dành dụm trong nhiều năm, nhân chuyến đi thăm Sài Gòn đổi già lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng của đời tôi, đổi sang tiền đô mang theo cho nhẹ gọn cũng tiện mua sắm. Tôi đã nhiều lần làm đơn đề nghị công an trả lại để tôi chi tiêu trong gia đình vì con gái tôi sinh cháu ngoại. Nhưng công an cứ lờ đi không trả lời. Tôi xin nói một lần nữa: đó là tiền của tôi, chứ không phải tiền gián điệp nào hết. Dùng nó để buộc tội chồng tôi làm gián điệp là mưu mô độc ác, vu khống thâm hiểm, không đúng sự thật.

Gián điệp gì mà lại lên tiếng phê phán những sai lầm của Đảng và Nhà nước? Gián điệp là phải giấu mình, bọc kín, làm cho lãnh đạo tin tưởng, làm cho công an không ngờ vực. Chứ ai lại công khai bô bô nói lên những chính kiến của mình.

Cho nên kết tội chồng tôi làm gián điệp là không đúng sự thật, nói như các cụ ta vẫn nói, là ngậm máu phun người, đẩy bạn thành thù, biến công thành tội.

Chồng tôi có những quan niệm khác với lãnh đạo Đảng và Nhà nước hiện nay. Ông phản đối việc khai trừ tướng Trần Độ. Ông trả thẻ Đảng. Ông làm đơn xin thành lập Hội chống tham nhũng. Ông lên tiếng về những bắt bớ, tịch thu sách báo, và những hành động vi phạm quyền công dân và quyền con người ... Những việc làm ấy đã gây cho những nhà lãnh đạo bực mình, nhưng ông Dương không vi phạm luật pháp. Bực mình thì có thể giải quyết bằng các biện pháp khác (thí dụ như tranh luận, phê phán ...), chứ không nên là bắt bớ, đưa nhau ra toà, vu khống cho nhau làm gián điệp.

Tôi cực lực phản đối việc vu khống chồng tôi làm gián điệp.

Tôi đề nghị phiên toà xét xử chồng tôi hãy mở công khai theo như luật định, cho mọi người vào dự tự do, cho báo chí trong nước và ngoài nước tham dự và đưa tin.

Đùng xử kín như vài phiên toà trước đây, xử những người khác chính kiến, quy kết tội danh gián điệp bừa bãi, là bất công, là một tội ác. Không ai có thể chấp nhận một kiểu xử án như thế, không tâm phục, khẩu phục được.

Tôi mong các vị lãnh đạo Đảng và Nhà nước suy xét.

Tôi mong toà án nhân dân thành phố Hà Nội suy xét.

Hà Nội ngày 1 tháng 3 năm 2004

Người làm đơn, vợ đại tá Phạm Quế Dương

Địa chỉ: 37 Lý Nam Đế-Hà Nội Đố Thị Cư

Nơi gửi:

*Văn phòng Tổng bí thư

*Văn phòng Chủ tịch nước

*Văn phòng Thủ tướng

*Văn phòng Quốc hội

*Viện KSNĐTC

*Toà án NDTC Mặt trận TQVN

*Hội Cựu chiến Binh Việt Nam

*Các cơ quan thông tấn và báo chí...